

Udvalg, som var nedsat angaaende Arbejdstiden. Det er en Statistik, som er udarbejdet af Statens statistiske Bureau og hedder: Arbejdstiden i Industrien ifølge Haandværks- og Industritællingen af 12. Juni 1906. Denne Statistik viser, at der findes 85,000 industrielle Virksomheder, hvori der er beskæftiget et samlet Personel af ca. 317,000 Arbejdere, hvoraf dog kun 206,592 staa som virkelige Arbejdere, medens Resten staaer som Direktører, Forretningsførere o. s. v. Af disse 206,592 Arbejdere er der 38,865, hvis Arbejdstid staaer som uoplyst. Der findes 99,129 Arbejdere, som arbejder i 10 Timer, 16,700, der arbejder i $9\frac{1}{2}$ Time; 17,707 arbejder i 9 Timer, men kun 8,648 arbejder i 8 Timer. Af disse enkelte Tal fremgaar det, at 10 Timers Arbejdsdagen er den mest almindelige, idet 59 pCt. af Arbejderne arbejder i 10 Timer, 21 pCt. arbejder mellem 9 og $9\frac{3}{4}$ Time pr. Dag. Dette udgør 80 pCt. med en Arbejdstid fra 9 til 10 Timer. Gennemsnitsarbejdstiden bliver 9,7 Timer daglig eller 9 Timer 42 Minutter. Denne Statistik er vistnok saa nøjagtig, som Statistik kan blive. Men naar man ved Gennemsnitsberegningen af denne daglige Arbejdstid kommer til det Resultat, at den er 9,7, er man kommen dertil ved Hjælp af den Omstændighed, at der maaske er over 2,000 Børn, som beskæftiges i forskellige Industrier og Virksomheder, f. Eks. Tobaks- og Cigarfabrikationen, og disse Børn arbejder jo kun den halve Dag eller omtrent 5 Timer. Arbejdstiden er gaaet noget ned i de 36—37 Aar, Arbejderorganisationerne have bestaaet, men det er gaaet langsomt. Den Forkortelse, som har fundet Sted, andrager 2—3 Minutter om Aaret fordelt over dem alle, men det har undertiden kostet mange og lange Kampe, Kampe, som Landet ikke vedblivende kan være tjent med.

Den nuværende Arbejdstid er alt for uforholdsmæssig lang, man maa betydelig længere ned med den, ogsaa af den Grund, at der maa skaffes Plads til den store arbejdsløse Hær. Arbejderne maa kræve, at den høje Regering og Rigsdag støtte dem ved Gennemførelsen af dette Forslag om lovfæstet Arbejdstid paa 8 Timer. En 10 Timers Arbejdsdag er alt for lang. Der findes 15—16,000 Arbejdere, der have en Arbejdsdag paa over 10 Timer, ja helt op til 18 Timer. Jeg henstiller derfor til den høje Regering og Rigsdag snarest muligt at ophøje dette Forslag til Lov. Det er sikkert, som jeg udtalte før, at denne Lovs Vedtagelse vil bringe megen Glæde, Lykke

og Velsignelse i Tusinder af Arbejderhjem her i Landet. Dermed vil jeg anbefale Forslaget til velvillig Overvejelse.

Ovesen: Det foreliggende Lovforslag ere vi temmelig godt kendte med, idet det har præsenteret sig i Tinget i 14—16 Samlinger. Naar man tager Rigsdagstidenden for de forskellige Aar og læser igennem de Taler, som ere holdte til Fordel for Lovforslaget, og sammenholder dem med den Tale, vi have hørt i Dag af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Samuelsen), ville vi se, at de ligne hverandre som to Draaber Vand. Jeg skal ikke komme ind paa nogen vidtløftig Drøftelse af Lovforslaget. Grunden til, at det stadig er kommet til Tinget uden at naa videre, kan ikke siges at være den, at det er et ubetydeligt Lovforslag. Nej, Grunden er bl. a. den, at det er et ret stort og vidtrækkende Lovforslag. Skulde det gennemføres, som det her er forelagt, vilde det være at komme ind paa en Bane, som Lovgivningsmagten ikke hidtil har dristet sig til at betræde. Dermed tør man vel ikke sige, at dette fremdeles vil blive dette Lovforslags Skæbne, hvis det bliver ved at komme; der er en Mulighed for, at man vil blive nødt til i nogen Maade at lovgive paa dette Omraade, men vel at mærke, det vil neppe blive det foreliggende Lovforslag, som det for Resten er sagt tidligere, der vil blive Grundlag for en saadan Lovgivning. At man slet ikke her i Rigsdagen har beskæftiget sig med de Tanker, som ligge til Grund for dette Lovforslag, er ikke Tilfældet; vi have vedtaget ikke saa faa Love, der paa flere Omraader pege i denne Retning; men vi ville ikke gaa med til en almindelig obligatorisk Lov for voksne Mænd. Vi have paa dette Omraade kun lovgivet for unge Mennesker og Kvinder og for Arbejder af en mere eller mindre sundhedsfarlig Karakter. Jeg tror, at man ogsaa i Fremtiden væsentlig vil holde sig indenfor disse Grænser.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde til at begynde med og sluttede ogsaa dermed, at hvis vi kunde faa en lovfæstet Normalarbejdstid, vilde det blive til stor Glæde, Lykke og Velsignelse for Tusinder af Hjem. Jeg er ikke vis paa, at dette vil holde Stik, det er jo dog givet, at man ikke uden videre kan begrænse Arbejdstiden til, hvad man tænker at kunne sætte som Normalarbejdstid, og lovfæste det. Det, der væsentlig vil blive Spørgsmaal om, er, om vi med den Forkortning af Arbejdstiden kunne bestaa i Konkur-